ไท๋ฌีห็เญี่ยเก่อเนต๋อ

เท่า อู๊ มั้ว อี๊ ตูห์ มี ญั่ว ตู๊ ฮู เตียห็ ไท๋. นีห็ ยอห์ เนงห์ ฌีห์ เญี่ย เก่อ เนต๋อ ลี ฌัวห็ ยอห์ มูห็ อัว สี เน ตาห็ เนงห์ อัว ตู๊ สั๊า เที๊ย ค๋า เท๊ง ซื๊. เท่า ไท๋ มั้ว ฮน๊ง ญงห์ 18 ษง ลอห็ ไท๋ เฌ่ง ฌีห็ เป๋า นีห็ ตูห็ ย่า นสี๋ ลี. นีห็ เฌ่ง จ้อ ลี ขู๊ ไท๋ ฌัวห็ ค๋า เตรา ฒ๋อ เฒีย เชอ เตียห็ นีห็ เป๊า เฒีย ย่า เนต๋อ เที๊ย ลูห็ ตาห์ นท รอ นอ.มั้ว อี๊ ฮน๊ง ไท๋ มูห็ ยอห็ นตร่า นตรงห์..ไท๋ มูห็ สอ เตรา เนต่อ อี๊ ท้า เชอ อัวห็ มั้ว อี๊ ตูห์ เมห็ กาห็ ลอห็ สอ อัว เนต้ เที๊ย เมห็ กาห็ อัว อี๊ลู๊ มงห็ ป๊ง เตรา เนต๋อ เล่อ อัวห็ ตี๊ มั้ว เนงห์ เคอห็ เตา อัว เนต้ เล่อ.ไท๋ ญ๊อๆ อี๊ เปลียห์ ตูห็ เมห็ กาห็ ตร๋อ ข๊า ลอห็ นงห์ ไท๋ เที๊ย ไฮห็ ลูห็ เมห็ กาห็ เตรา ไท๋ เตียห็. ไท๋ ป๊วห็ ป่อ นีห็ ลู๊ มงห็ ป๊ง.ไท๋ ฌัวห็ เตา ฒ๋อ ค๋า เท๊ง ซื๊ .ไท๋ ฌัวห็ เป๊า 3 ลอ ลูห็ ย้งๆยี่ ซื๊.ยอห์ ลอ ไฮห็ เตียห็.yes, no,เที๊ย ok ซื๊.ไท๋ เที้ย ลี เต๊ เตียห็ yes,ตูห็ เมห็ กาห็ ซ๊า เตียห็ ไท๋ มั๊ว เล่อ เมห็ กาห็ ไฮห็ ลูห็ เมห็ กาห็ ก่อ ไท๋ มั๊ว เตรา เมห็ กาห็ ไท๋ ฌีห็ เป๊า ษ๋อ เมห็ กาห็ ไฮห็ ลี จาห็ ไท๋ เที้ย เต๊ เมห็ กาห็ เตียห็ no,ต่า สี่ เนต๋อ เมห็ กาห็ เบา เฮ๋ง. เมห็ กาห็ เที้ย ลี ไฮห็ ดัว เตียห็ ยอห์ ไท๋ ฌีห็ มั๊ว ยั๋ว จ้อ ไท๋ มูห็ เกอ.ไท๋ ฌีห็ เป๊า เล่อ ษ๋อ ยั๋ว ไฮห็ ลอ ตีห์ ตี๊ ไฮห็ ตาห์ 2 ลอ เล่อ ฉั๋ว ลอ ok เล่อ ซื๊. ไท๋ เที้ย เต๊ เตียห็ ok เจห็ เมห็ กาห็ เที้ย ลี จ้อ ไท๋ มูห็ เกอ นกั๊ว.เท่า มูห็ ศอห์ ต่อ นกั๊ว ไท๋ ม่า เป๊า เตียห็ เล๋อ มั๊ว ไท๋ เกอ เจห็ เท่า เนต๋อ ลีห์ เดฮา เตรา ไท๋ เล่อ วี่ ไท๋ ฌีห็ เป๊า ไท๋ ตี๊ เลงห็ ตาห์ เล่อ ไท๋ เที้ย ลี ญ๊อ นกั๊ว เล่อ ไท๋ ม่า คู๋ ซี่ ไท๋ ศ้อ เก๋ เก่อ เนต๋อ เจห็ ลีห์ เฮ๋ง เล่อ.

เด็กหนีเรียน

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กคนหนึ่งชื่อ ด.ช. ไท เขาเป็นเด็กที่ไม่ชอบเรียนหนีเรียนทุกวันจนไม่มาโรงเรียนเลย นิสัยชอบขโมยรังเกคนอื่น และชอบพูดโอ้อวดอยู่ตลอดว่าตนเองไม่เรียน ก็เก่งแล้วพออายุไทได้ 18 ปีนิสัยโอ้อวดก็ยังไม่เปลี่ยนเลยเป็นคนชอบโอ้อวดว่าตนเองเก่งทุกภาษา ทุกๆด้านอยู่มาวันหนึ่งไทได้ไปเที่ยวในเมืองได้ไปพักอยู่ที่แห่งหนึ่งที่แห่งนั้นเคยมีฝรั่งเข้ามาพักก่อนแล้วโดยไทไม่รู้ว่าที่ตรงนั้น เป็นที่ของฝรั่งมานั่งพักก่อนไทและฝรั่งลืมนาฬิกาทิ้งไว้อยู่ที่ตรงนั้น โดยมีคนอื่นมาเก็บได้แล้วไทไปนั่งอยู่สักพักฝรั่งก็แวะกลับมาเห็นไทนั่งอยู่ที่พักของฝรั่งๆก็ถามไทโดยใช้ภาษาฝรั่งว่าคุณเห็นนาฬิกาตกนี้ไหมครับ. ไทเองก็ไม่รู้ภาษาฝรั่งได้แค่พูดโอ้อวดให้คนอื่นเท่านั้น ไทได้เพียงแค่ 3 คำเช่นคำว่า Yes, No, และ OK เท่านั้นพอฝรั่งพูดจบไทไม่รู้เรื่องเลยไทก็ตอบว่า Yes ฝรั่งก็คิดว่าไทเก็บได้แล้วฝรั่งจึงพูดอีกว่าถ้าอย่างนั้นขอให้ไทคืนให้ฝรั่ง.ไทก็ไม่รู้อีกไทก็ตอบว่า No ฝรั่งจึงโกธรฝรั่งจึงคิดว่าไทไม่ยอมให้ฝรั่งๆจึงบอกกับไทว่าถ้าไทไม่เอาให้ฝรั่งๆจะเอาไทไปจำคุกไทก็ไม่รู้อีกไทก็คิดว่าพูดไปแล้ว 2 คำเหลืออยู่คำเดียวเท่านั้นไทก็เลยตอบว่า OK ฝรั่งจึงพาไทไปที่ตำรวจเอาไทไปเข้าคุกพอไปถึงที่คุก ไทก็รู้ว่าฝรั่งเอาไทไปขังแต่ก็สายไปแล้วเพราะไทไม่รู้ภาษาอังกฤษและไทก็ตอบยินยอมไปแล้วด้วย พอไทอยู่ในคุกไทนึกถึงการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากแต่ก็สายไปแล้วเพราะอยู่ในคุกจึงคิดออกได้.

ร.ร ภูมิปัญญาหว่าเม้ง